

[Albrechtsen]

har jo påpeget nogle løse ender, som skal afklares i udvalgsarbejdet, og det drejer sig selvfølgelig for det første om importforbudet. Det står klart, at der er et flertal, som mener, at en henstilling ikke er tilstrækkelig, og det synes jeg er et meget glædeligt resultat af debatten. Men der er uklarheder, når det drejer sig om eksporten, og når det drejer sig om den hurtige afvikling af kulimporten.

Når det drejer sig om eksporten, var der jo radikal tilslutning til, at vi tog den side af sagen med ind, og jeg hørte også på hr. Kelm-Hansen, at så ville socialdemokratiet også være med. Det synes jeg var meget opmuntrende, for jeg tror, det kan blive meget problematisk, hvis man forestiller sig, at man inden jul skulle kunne få løst problemet med den offentlige kapital og med lønmodtagerkapitalens deltagelse i eksporten. Jeg tror, den eneste løsning er, at vi tager eksportforbuddet med ind. Jeg tror ikke, de andre løsninger i virkeligheden er teknisk mulige på kort tid, og derfor glæder det mig meget, at eksportsagen nu ser ud til at kunne komme med.

Hvad angår kulimporten, har der været nogle bemærkninger om, hvor lang tid det skulle tage. Jeg håber, at vi i hvert fald kan blive enige om, at det skal tage meget kort tid; det må man konkludere at der er flertal for.

Det bringer mig så over til det næste spørgsmål: hvornår skal udvalgsarbejdet være færdigt? Efter min opfattelse skal disse ting afsluttes inden jul. Vi står jo i den situation, at debatten allerede – som hr. Kelm-Hansen var inde på det – er blevet udskudt et stykke tid af tekniske årsager. Nu kommer vi meget nær op mod jul, og bl.a. lovforslaget om kulafviklingen skulle jo efter det socialdemokratiske forslag allerede have ligget på bordet inden den 1. december. Jeg synes ikke, det kan være acceptabelt, hvis vi kommer i den situation, at disse ting først kommer til beslutning engang i januar. Derfor håber jeg, der vil komme tilkendegivelser om, at udvalgsarbejdet vil blive afsluttet, sådan at der kan træffes de nødvendige beslutninger her i folketinget inden jul. Det kan godt nås, hvis viljen er til det i udvalget, så det håber jeg den er.

Så vil jeg gerne sige tak til hr. Kelm-Hansen for tilslutningen til, at spørgsmålet om den sikkerhedslovgivning, som findes i Syd-

afrika, og som også kan komme til at omfatte de danskejede selskaber, nu bliver kulegravet ... (Afbrudelse). Ja, nu siger hr. Erhard Jakobsen, at man kan rejse derned. Hr. Erhard Jakobsen er åbenbart ikke bekendt med, at det er sådan ifølge den sikkerhedslovgivning, der findes, at man bliver meget hårdt straffet, med op til syv års fængsel, hvis man overhovedet ud af landet giver oplysninger om, hvorvidt sikkerhedslovgivningen gælder på den pågældende virksomhed, f.eks. om der er oprettet et vagtværn, som indgår i den samlede militære styrke i Sydafrika. Det må virksomheden ikke engang oplyse, så vi ved rent faktisk ikke, hvad der eventuelt måtte foregå på de danske virksomheder af den slags ting. Det er kriminaliseret overhovedet at oplyse det, derfor må vi have det spørgsmål med under udvalgsarbejdet, og jeg er glad for tilsagnet fra socialdemokratiet om, at vi får en kulegravning af dette problem.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Min korte bemærkning er dels en tak til ordføreren, fordi han brugte et så mildt udtryk som »højreradikale elementer«; det er man ikke forvænt med. Det plejer at hedde »racistisk« og »fascistisk«, nej, det må man ikke sige, så siger man »fascistoid«, og det er der måske nok tre mennesker i landet der forstår, så det er udmærket.

Eller dagbladene. Den fremtrædende oppositionsavis Aktuelt betegnede i et søndagsnummer mig ganske simpelt som et »fjog«. Det er en udmærket måde at karakterisere folk på, der har nogle andre oplysninger og nogle andre synspunkter. Det må være godt demokrati at behandle modstandere på den måde. Politiken, Hørups og Poul Henningsens gamle hoforgan, talte om »Goebbels' elev«, og det kan de sagtens gøre, for der er kun en tredjedel af befolkningen, der ved noget om Goebbels.

Det var mildt at sige »højreradikale«. Tak for det! Og jeg deler ganske ønsket om, at de ting, som vi er nogle stykker der har fået lejlighed til at sige i dag, kommer ud i landet. Men det gør det ikke. Det er kommet ud til den talrige forsamling, der har været til stede her i dag, den har hørt det i hvert fald, og det står i Folketingstidende, men det kommer